

[Voigt.]

kere, at der bliver flere færdselsulykker med død til følge, fordi der bliver lavet en forkert lovgivning. Ministeren bedes derfor i sit svar gøre rede for, om han på baggrund af disse meget stærke lægelige udtalelser vil foreslå en ændring i lighed med det ændringsforslag, der er fremsat af 4 partier, og hvorover der skal afgives betænkning den 12. eller 14. april 1977.

Når jeg har stillet dette spørgsmål til ministeren, som vel nok retteligt burde stilles af retsudvalget, skyldes det udelukkende, at retsudvalget ikke holder flere møder, før der skal afgives betænkning over forslaget med de foreslåede ændringer. Og det må være fantastisk vigtigt, at retsudvalget inden betækningsafgivelsen er orienteret om, hvordan ministeren stiller sig til de lægelige advarsler – advarsler, som ministeren lagde stor vægt på, da vi drøftede den tvungne brug af sikkerhedsselen.

Justitsminister Orla Møllers svar (5/4 77):

Der foreligger efter såvel justitsministeriets som Rådet for Trafiksikkerhedsforsknings opfattelse ikke noget videnskabeligt materiale, der kan danne grundlag for nogen sikker afgørelse af, hvilken betydning højere knallerthastighed har for uhelds opståen eller uhelds virkninger i form af personskader.

Selv om en tilladt kørehastighed på 40 km i timen alene vil medføre nogle få kilometers hastighedsforøgelse for de lovlige knallerter, og selv om også hastighedsafhængige faktorer – først og fremmest faldhøjden ved styrt – er af væsentlig betydning for især hovedskadernes sværhedsgrad, må det dog formodes, at den ændrede hastighedsbestemmelse vil kunne føre til alvorligere ulykker, omend det er umuligt at vurdere forholdet talmæssigt.

Det må imidlertid heroverfor fremhæves, at gennemførelsen af den vedtagne standardtypegodkendelsesordning og den vægtgrænse på 60 kg, som er indeholdt heri, efter justitsministeriets opfattelse i meget høj grad vil begrænse antallet af ulovlige knallerter, herunder især sådanne, der kan køre langt hurtigere end 40 km i timen.

I hvilket omfang de to tendenser vil ophæve hinanden, er det næppe muligt at vurdere på forhånd.

Det tilføjes, at justitsministeriet ikke kan tiltræde det i begrundelsen for spørgsmålet nævnte forslag til lov om ændring af færdselslov (L 71).

Af Voigt (FP) til justitsministeren (28/3 77):

»Er ministeren enig med politikommissær L. Bredager, Tårnby, som mener, at der burde være tilladelse til, at der er to på én knallert?« (Spm. nr. 82).

Begrundelse.

Det fremgår af Søndags Aktuelt fra den 27. marts 1977, at det ville kunne aflaste politiet med 60.000 rapporter årligt, hvis det blev lovligt med to på én knallert.

Politikommissæren peger også på, at der vil ske færre uheld, fordi de unge mennesker i højere grad vil koncentrere sig om kørselen i stedet for at kikke efter politiet.

Det ville også være interessant, hvis ministeren ville fremkomme med sine kommentarer til politikommissærens forslag om strafsanktioner, som han har skitseret dem i Søndags Aktuelt.

Justitsminister Orla Møllers svar (5/477):

I 1971 vedtog folketinget et udtrykkeligt forbud imod, at der på en knallert beforders andre personer end føreren.

Baggrunden for denne lovændring, der blev foreslået af justitsministeren efter anmodning fra folketingets retsudvalg, var østre landsrets dom af 12. marts 1970, der anså en bestemt knallerttype for beregnet til transport af 2 personer. Folketingets retsudvalg og justitsministeriet fandt imidlertid, at det ud fra et færdselssikkerhedsmæssigt synspunkt må anses for betænkeligt at tillade medtagelse af passagerer på knallert. Dette skyldes bl. a., at den lovmæssigt begrænsede motoreffekt for knallerter under visse forhold kan gøre det vanskeligt, at disse køretøjer følger trafikrytmen, og at det for de helt unge navnlig ved igangsætning kan være vanskeligt at styre en knallert med passager. Hertil kommer, at der i øvrigt næppe er noget særligt anerkendelsesværdigt behov for at kunne medtage passager på en knallert.

Bestemmelsen om, at der på en knallert ikke må beforders andre personer end føreren, er med redaktionelle ændringer videreført som § 51, stk. 6, i den nye færdselslov.

Justitsministeriet er fortsat af den opfattelse, at man ud fra et færdselssikkerhedsmæssigt synspunkt ikke kan tillade kørsel med passagerer på knallert.

Af Voigt (FP) til justitsministeren (28/3 77):

»Er ministeren enig med læge Hanns Reich